

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/150/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010798
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117010798.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného Y. F., v konaní o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 09.06.2017 sp. zn. 9PP/64/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.09.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného Y. F. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava I. trestným rozkazom zo dňa 24.05.2015 pod sp. zn. 0T/74/2015 podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 1 rok nepodmiennečne so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 28.07.2016 pod sp. zn. 0T/74/2015.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, a to jednak vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a jednak na skutočnosť, že odsúdený sa opakovane dopúšťal páchania trestnej činnosti. Bolo prihliadnuté tiež na charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov na sklony odsúdeného Y. F. k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, keďže odsúdený sa už v minulosti opakovane dopustil páchania trestnej činnosti. Z tohto súd vyvodil jednoznačný záver, že páchanie trestnej činnosti teda nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale, že sa jedná o osobu kriminálne narušenú, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť, pričom ani opakované odsúdenia nevedli k jeho náprave. Okresný súd taktiež poukazoval na skutočnosť, že odsúdený už v minulosti bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, avšak aj potom sa dopustil trestnej činnosti a teda nevyužil príležitosť preukázať, že možno od neho očakávať vedenie riadneho života. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť odsúdeného a sklony k páchaniu trestnej činnosti, bol okresný súd toho názoru, že u odsúdeného je riziko sociálneho zlyhania a resocializačná prognóza sa u odsúdeného javí ako menej priaznivá. Je preto potrebné, aby výkon trestu odňatia slobody dostatočne splnil u odsúdeného zákonom sledovaný účel prevýchovy a resocializácie, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti odsúdený uviedol, že okresný súd nesprávne vyhodnotil hodnotiacu správu riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, nakoľko v predmetnej správe je uvedené, že spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Taktiež namietal, že aj zástupca okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s jeho podmiennečným

prepustením na slobodu. Ďalej uviedol, že ho vo výkone trestu odňatia slobody v dňoch 17.02.2017 a 24.02.2017 navštívil príslušník NAKA z odboru boja proti terorizmu a extrémizmu. Odsúdený v tejto súvislosti ďalej poukázal na to, že nakoľko má znalosti o extrémistickom prostredí, tak súhlasil, že bude orgánom činným v trestnom konaní pomáhať odhaľovať trestné činy súvisiace s extrémizmom. Ďalej uviedol, že po prepustení na slobodu chce viesť riadny život a zároveň chce bojovať proti extrémizmu. Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil, a aby rozhodol tak, že ho podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody, pričom mu bude uložený ochranný dohľad.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že odsúdený si vykonáva trest odňatia slobody vykonáva trest odňatia slobody trvaní jeden rok, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava zo dňa 24.05.2015 pod sp. zn. OT/74/2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.07.2016 pod sp. zn. OT/74/2015 za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. Predpokladaný koniec trestu je dňa 05.01.2018. Lehota na podmiennečné prepustenie bola splnená dňa 05.03.2017.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou mal krajský súd za preukázané, že odsúdený bol do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou premiestnený dňa 07.06.2016 a v rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v tunajšom ústave je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Odsúdený bol pracovne zaradený od 14.06.2016 do 21.06.2016 na pracovisku v ústave s dohľadom Euroobuv. Zo zdravotných dôvodov bol z pracoviska vyradený. Následne prejavil záujem o zaradenie na iné pracovisko. Dňa 28.03.2017 bol zaradený na pracovisko mimo ústav s dohľadom Alro Slovakia, odkiaľ bol dňa 04.04.2017 preradený na pracovisko toho istého charakteru FCC Trnava. Jeho pracovná morálka je hodnotená kladne, k plneniu pracovných povinností pristupuje zodpovedne. Odsúdený je individuálnymi pohovormi vedený k zodpovednosti, konštruktívnym stratégiám spracovania záťaže, väčšej tolerancii a ochote k hľadaniu kompromisov v záťažových situáciách a uvedomovaniu si škodlivosti drog. V zaobchádzaní sa využíva podporný a motivujúci prístup zameraný na dodržiavanie stanovených noriem a pravidiel. Je možné konštatovať, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (opakovane súdne trestaný, spáchaný zločin).

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení odsúdeného neprišlo k žiadnym zmenám. Dňa 31.05.2017 bola odsúdenému udelená pochvala za plnenie si pracovných povinností.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava uviedol, že vzhľadom na kladné hodnotenie ústavu má za to, že sú splnené podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného a odporučil ho prepustiť.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje čo sa stalo. Prejavil ochotu zmeniť svoj doterajší spôsob života. Poukázal na vzťah s priateľkou, ktorá má dieťa, a ktorému by chcel byť dobrým otcom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Krajský súd Trnava konštatuje, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálne náležitosti pre účely podmiennečného prepustenia a to v podobe polovice uloženého trestu odňatia slobody.

V zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona súd zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený plnením svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody síce preukázal určité polepšenie o čom svedčí jeho v celku pozitívne hodnotenie riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou avšak vzhľadom na jeho osobu doterajší spôsob života najmä na s poukazom na jeho trestnú minulosť

nemožno predpokladať jeho pozitívne správanie sa v budúcnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na samotnú osobu odsúdeného, ktorý bol v minulosti už šesťkrát súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť z čoho je zrejmé, že u odsúdeného nejde o jednorazové vybočenie z medzí zákona. Je dôležité zdôrazniť aj tú skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti podmiennečne prepustený a osvedčil sa v skúšobnej dobe určenej mu pri podmiennečnom prepustení, avšak znova sa opätovne dopustil ďalších dvoch úmyselných trestných činov. Teda je nepochybné, že odsúdený ani po prechádzajúcich odsúdeniach si nevzal dostatočné ponaučenie a opätovne sa dostal do rozporu so zákonom. Tieto skutočnosti v dostatočnej miere odôvodňujú obavy, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by sa odsúdený opätovne dostal do rozporu so zákonom.

Nie je obligatórnou povinnosťou súdu prepustiť odsúdeného na slobodu len z dôvodu, že počas výkonu trestu odňatia slobody svojim správaním preukazoval polepšenie, nakoľko pri hodnotení okolností je potrebné vychádzať striktnie z vyššie citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a s poukazom na uvedené skutočnosti, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo možné odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam krajský súd nezistil žiadny dôvod na zmenu rozhodnutia okresného súdu a preto sťažnosť odsúdeného Y. F. ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.